

presentation ikke vil foregribe, hvad der muligvis maatte ske paa andre Steder, men at en vis Samtidighed og den allerede erhvervede Overensstemmelse maatte være det Grundlag, hvorpaa man byggede denne vigtige Sag.

Fønger: De Herrer fra Thingets forskellige Sider, som have udtalt sig om den foreliggende Montkonvention, have i det Hele taget udtalt en saa stor Samstemning med de Grundsaetninger, hvorpaa denne Konvention er bygget, at der ikke er nogen Anledning for mig til at gaa dybt ind paa Betragtninger over selve disse Grundsaetningers Art og Bessaefenhed. Der er imidlertid fra flere Sider saaldet Udtringer, som efter min Mening hero paa en mindre rigtig Opfattelse af denne Sags Historie, og da jeg har været i den Stilling, at jeg har kunnet følge den fra dens første Begyndelse, og meget nøie har været bekendt med den paa dens forskellige Trin, tør det maaske være mig tilladt at give nogle Bidrag i den Retning; eftersom enkelte af de Slutninger, som have været dragne deraf, maaske kunde berede Sagen en og anden Vanskelighed. Det erede Medlem, som først havde Ordet, yttrede navnlig nogen Tvivl om, hvorvidt man i de to andre Lande, med hvilke denne Montkonvention er afsluttet, vil være ligesaa enig om dens forskellige Bestemmelser, som det synes, at man er det her, og han har ligesom villet udlæde denne sin Tvivl af og sløttet den paa, at det efter hans Opfattelse var ligesom en Slags Scir for Danmark, der som tilveie igjennem de Arbeider, som ere gaaede iforveien; han har derigjennem tænkt sig, det kunde være muligt, at man i de andre Lande vilde føle sig noget saaret ved, at man havde maattet tage Forslag tilbage for Raastande, der først ere komne herfra. Da jeg som sagt kjender disse Forhandlinger meget nøie, tror jeg at kunne give den Oplysning, at en Opfattelse af denne Bessaefenhed er ganske urigtig. Det er sikkert, at et af Hovedpunkterne i nærværende Forslag først er fremfat af en dansk Mand; men ligesom ingenlunde alle de danske Medlemmer af den internationale Kommission strax vare enige om dette Punkt, saaledes var der ogsaa Meningsforskjel tilstede i flere Retninger blandt de Mænd, der kom fra de andre Lande. Det var, om jeg saa tør sige, netop det Heldige ved denne Forhandling, at intet af Medlemmerne, om de end uengetelig alle vare Mænd, der iforveien havde beskaeftiget sig meget med disse Spørgsmaal, dog ikke kom til Forhandlingen med en i Forveien fastslaaet Mening. Den Mand, der netop havde fremfat det Forslag, der senere blev vedtaget, var slet ikke Medlem af Kommissionen, og vi Andre stode fuldkommen frit over for det; vi vare ubundne i enhver Henseende. Ganske vist havde vi Alle iforveien overveiet Spørgsmaalet meget nøie, men jeg tør sige, at Ingen af os var kommen til nogen fastslaaet Anskuelse, og man var derfor i det heldige Tilfælde, at man med fuldkom-

men aabne Dine kunde modtage Alt, hvad der kom frem baade af Forslag og af Betragtninger til Støtte for disse Forslag. Jeg tør sige, at der har fundet en Forhandling Sted, der har været saa ubildet som nogen, jeg nogenstunde har overværet. Der er kommet meget forskjelligartede Betragtninger frem i forskjellige Retninger — det er kun en Del af disse, der have fundet Udtryk i Betænkningen fra Kommissionen — men enhver af dem har fundet den frieste og alvorligste Prøvelse, som det blot var muligt. For mit eget Bedkommende tør jeg sige, at jeg har fundet min Overbevisning ganske særlig og i høj Grad styrket og udviklet ved den Forhandling, der har fundet Sted i Kommissionen, og jeg har den personlige Overbevisning, at det Samme har været Tilfældet med de svenske og de norske Herrer, som mødte sammen med os Danske. Flere af dem have nemlig udtrykkelig sagt til mig, at de, idet de stemte for det Forslag, som jeg, det overveiede Flertal for sig, fulgte deres inderste Overbevisning, at det Samme ikke havde været deres Overbevisning ved Begyndelsen af Forhandlingerne, men at deres Overbevisning først havde udviklet sig under Forhandlingerne. De gave ikke efter for at tilveiebringe en Majoritet eller et Resultat, saaledes som det ofte kan gøres ved mindre vigtige Ting, men de fulgte her deres fulde Overbevisning, som var kommen frem hos dem ved de forskellige Grunde, der fra forskellige Sider vare bleve fremsatte for det Forslag, der tilsidst blev vedtaget. Dette berøede paa to Ting, nemlig for det Første paa den Grundighed og Alvor, som fandt Sted ved den almindelige Forhandling med Hensyn til de theoretiske og nationaløkonomiske Spørgsmaal, der have en saa stor Betydning i denne Sag; men det berøede ogsaa for det Andet derpaa, at de forskellige Regjeringer havde sørget for, at der i denne Kommission ikke alene fandtes Mænd, som havde anstillet Undersøgelser af egentlig montvidenskabelig Art, men at der tillige i den fandtes forskellige Mænd, som havde de aller mest udbredte Kundskaber med Hensyn til de praktiske Forhold og den allerførste Indsigt i alle de Momenter, som kunde antages at indvirke paa de paa Materialets Pris bestemmende Forhold, der kunde ventes at ville indtræffe i den nærmeste Fremtid. De ville se, mine Herrer, at Kommissionen med Hensyn til et Hovedspørgsmaal, nemlig Guldbets Værdiforhold til Sølvet, havde den store Vanskelighed, at den skulde gjøre Forslag, som ikke alene kunde siges at være det, der var det mest passende efter det da tilstedevarende Værdiforhold mellem Guldet og Sølvet, men som tillige kunde ventes i en vis Fremtid, i flere Maanedes, ja maaske i en endnu længere Tid, at være den rette. Det var navnlig ved den Debat mellem de tilstedevarende Medlemmer, som fornemmelig havde, hvad jeg vil kalde Banier-Indsigt, at man erhvervede sig Blik paa de Forholds Art og Bessaefenhed, som i den nærmeste Fremtid kunde ven-